

عنوان مقاله:

آسیب شناسی مولوی پژوهی با تاکید بر مطالعات غربی و پژوهش های تکراری در ایران

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 16، شماره 64 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محسن ایزدیار - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران. m-izadyar@iau-arak.ac.ir

خلاصه مقاله:

با توجه به این که طی چند دهه اخیر سطح مطالعات و پژوهش ها در باره مولانا و آثارش در ایران و غرب رو به افزونی نهاده است جای آن دارد که این شمار از تحقیقات با رویکردی فراگیر آسیب شناسی شوند. در این مقاله مولوی پژوهی در دو حوزه «مولوی پژوهی و غرب» و «پژوهش های تکراری» در مطالعات مربوط به این بزرگمرد ادب، فرهنگ و عرفان ایرانی با تاکیدات بر مطالعات دانشگاهی بررسی شده و این نتیجه حاصل آمده است که ایرانیان در حوزه مولوی پژوهی و غرب قصور فراوانی کرده و راه های تعامل فرهنگی با غرب را از طریق مولانا نادیده انگاشته اند و نیز در انتقال مفاهیم، اطلاعات و یافته های پژوهشی ایرانی به غرب تلاشی در خور انجام نداده اند تا آن جا که باعث آمده است چهره متفاوتی از مولانا در غرب معرفی شود. هم چنین در این مقاله، بزرگ ترین آفت های پژوهشی در باره مولوی در تحقیقات و مطالعات ایرانیان که به صورت کتاب، مقاله، پایان نامه و طرح پژوهشی تولید می شوند تکرار، موازی نویسی و همسان نویسی اعلام شده است که برای دفع این آفت ها و پیشگیری از آسیب های پژوهشی بیش تر در محدوده موضوع مورد بررسی راه-کارهایی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

مولوی پژوهی، غرب، تکرار، موازی نویسی، ادبیات عرفانی، پژوهش ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311349>

